

Stanovisko Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR) k návrhu zákona o dani z vybraných digitálních služeb (ST 658)

3. 2. 2020

Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR) podporuje od počátku přípravy návrhu zákona záměr Ministerstva financí založený na úvaze, že současný daňový systém již neodpovídá skutečné situaci na trhu, kde technologický pokrok umožňuje společnostem vykonávat intenzivní ekonomickou činnost i v zemích, v nichž nejsou fyzicky usazeny. Dochází tak k tomu, že společnosti vykonávající obdobnou aktivitu na témže trhu nemusí vždy podléhat v příslušné zemi stejné míře zdanění.

V současnosti nadnárodní technologické společnosti odvádějí do českého státního rozpočtu výrazně nižší daně než jejich čeští konkurenti, což vytváří nerovné tržní podmínky a brání dalšímu rozvoji českého digitálního průmyslu a posilování jeho konkurenceschopnosti v rámci EU i globálně. SPIR považuje za vhodné primárně jednotné celoevropské řešení, nicméně do doby, než bude napříč EU na takovém řešení nalezena shoda, považuje SPIR navrhovaný zákon jako uspokojivé dočasné řešení.

Návrh předkládaný k projednání sněmovně považujeme za vyvážený, pouze z důvodu větší právní jistoty doporučujeme v metodice k implementaci nové právní úpravy objasnit některá ustanovení, aby se předešlo nejednotnému výkladu.

Takovým ustanovením je z našeho pohledu zejména § 17, kde je upravena definice skupiny a konsolidované účetní závěrky skupiny. Toto ustanovení odkazuje na zákon o mezinárodní spolupráci při správě daní, ovšem tento dále fakticky odkazuje na zákon o účetnictví (§ 22) a tento dále na zákon o obchodních korporacích (§ 74 a násl.) Pokud by se tedy právnická osoba domnívala, že by mohla být osobou povinnou k dani právě pro její příslušnost ke skupině, bylo by vhodné, aby metodika k implementaci nové právní úpravy podala souvislý výklad všech dotčených ustanovení výše uvedených právních předpisů, na jehož základě by takováto osoba mohla zjistit, a to bez nutnosti studovat výše uvedené předpisy, zda-li je osobou povinnou k digitální dani či nikoliv.

Ačkoliv návrh nedopadne na většinu českých podniků, nelze vyloučit, že stanovená kritéria a „riziko“ překročení stanovených prahů odradí některé rostoucí firmy od dalšího rozvoje, protože ten by pro ně znamenal dodatečnou daňovou zátěž. Nová úprava tak může nepřímo bránit dalšímu růstu takových podniků, a v důsledku toho i posilování domácí konkurence vůči nadnárodním gigantům. S ohledem na tuto skutečnost bychom uvítali záruky, že do budoucna nebudou prahové hodnoty nadále snižovány či jinak rozšiřována působnost nové právní úpravy.

V průběhu dalších jednání ve sněmovně i v rámci přípravy metodiky jsme připraveni úzce spolupracovat k příslušnými úřady tak, aby výsledná úprava byla přijatelná pro všechny strany a skutečně narovнала podmínky na trhu.